

اثرات ضد قارچی اسپند

مهربان فلاحتی^۱، روح‌اله فاتح^۲، جلال کیانی^۳

^۱دانشیار قارچ‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

^۲دانشجوی دکتری قارچ‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

^۳کارشناس ارشد ویروس‌شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: امروزه *Peganum Harmala* L. (Zygophyllaceae) در اهداف مختلف پزشکی مورد استفاده قرار می‌گیرد. هدف از این مطالعه نیز تعیین فعالیت ضد قارچی عصاره دانه‌های اسپند (*Peganum Harmala*) بر ضد گونه‌های قارچی می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه، فعالیت ضد قارچی عصاره آلکالوئیدهای *Peganum Harmala* بر ضد قارچ‌های آسپرژیلوس نیجر، میکروسپوروم جیپسئوم، کاندیدا آلبیکنس و ساکارومیسس سرویزیه در شرایط *In Vitro* مورد آزمایش قرار گرفت. سپس حداقل غلظت مهارکنندگی رشد (Minimum Inhibitory Concentration, MIC) با استفاده از روش میکرودايلوشن تعیین گردید. در ادامه، اثرات عصاره با اثرات مایکونازول بر روی این قارچ‌ها مقایسه شد.

یافته‌ها: در این مطالعه، عصاره آلکالوئیدهای *Peganum Harmala* بر روی تمام قارچ‌های تست‌شده در محدوده MIC ۳/۲-۱ mg/ml اثرات ضد قارچی داشت.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد عصاره آلکالوئیدی *Peganum Harmala*، دارای فعالیت ضد قارچی است، لذا با توجه به این موضوع می‌توان امید داشت که در آینده بتوان دست کم از این عصاره در درمان بیماری‌های منسوب به قارچ‌های مورد آزمایش استفاده نمود.

کلید واژه‌ها: عصاره دانه اسپند؛ آسپرژیلوس نیجر؛ میکروسپوروم؛ کاندیدا آلبیکنس؛ ساکارومیسس سرویسیا.

نویسنده مسئول مکاتبات: دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران؛

آدرس پست الکترونیکی: rfateh59@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۸۹/۶/۲۷

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۰/۲۷

مقدمه

طولانی مدت با دسته‌ای از این داروها منجر به گسترش مقاومت دارویی می‌شود (۱). امروزه داروهای گیاهی مورد استفاده در پزشکی سنتی، هنوز هم به‌عنوان منبع کشف نشده‌ای برای گسترش و تولید داروهای جدید برای درمان مطرح می‌باشند که می‌تواند کمکی برای فایق آمدن بر مشکل مقاومت دارویی، همچنین سمی بودن آنتی‌بیوتیک‌های تجارتي موجود باشد. روش‌های پزشکی سنتی به‌ویژه استفاده از گیاهان دارویی هنوز هم نقش حیاتی را برای تأمین سلامتی در کشورهای در حال توسعه بازی می‌کنند (۲). در حال حاضر، تعداد زیادی از گیاهان دارویی برای درمان عفونت‌های میکروبی به‌ویژه در مناطق روستایی ایران (نقاطی که هنوز پزشکی سنتی به‌عنوان روش اصلی برای درمان ناراحتی‌های مزمن می‌باشد) استفاده می‌شوند.

بروز عفونت‌های قارچی تهاجمی فرصت طلب که اغلب با میزان مرگ و میر بالایی همراه می‌باشد، در طی ۲ دهه اخیر رو به افزایش گذاشته است. بیمارانی که به‌علت بیماری‌های زمینه‌ای از جمله لوسمی یا سندرم نقص ایمنی اکتسابی یا بیماران تحت شیمی‌درمانی که به جهت سرطان یا پیوند اعضا به‌شدت دچار نقص ایمنی هستند، به عفونت‌های ناشی از قارچ‌های فرصت طلب حساسیت بیشتری نشان می‌دهند. نگرانی عمده در درمان عفونت‌های قارچی، محدودیت تعداد داروهای ضد قارچی مؤثر می‌باشد. تعداد زیادی از این داروها، دارای اثرات سمی هستند و از آنجا که اکثریت این داروها فونتری استاتیک بوده و نه فونتری ساید، در درمان با آنها بیماری عود می‌کند. از طرفی، درمان

طول موج ۵۳۰nm با میزان عبور نوری ۹۰٪ تعیین شد که در این شرایط سوسپانسیون قارچی، حاوی $4/7 \times 10^4 - 0/9 \times 10^4$ سلول قارچی بود. برای تهیه سوسپانسیون مخمری، از کشت‌های ۲۴ روزه بر روی محیط SDA در 35°C استفاده شد. کدورت سوسپانسیون مخمری به وسیله روش اسپکتروفوتومتری در طول موج ۵۳۰nm تعیین گردید که غلظت سوسپانسیون، $4/2 \times 10^3 - 0/8 \times 10^3$ سلول قارچی در هر ml به دست آمد (۱۲). برای آزمایش میکرودايلوشن از پلیت‌های سطح میکرودايلوشن مطابق با روش استاندارد NCCLS استفاده شد. هر خانه پلیت میکرودايلوشن حاوی ۱۰۰µl محلول عصاره آلکالوئیدی با محیط سابورو دکستروز برات (SDB) بود که ۱۰۰µl سوسپانسیون قارچی در آنها ریخته شد. برای هر پلیت تست شده، کنترل منفی حاوی محیط کشت و کنترل مثبت حاوی ۱۰۰µl محیط به همراه ۱۰۰µl سوسپانسیون قارچی، منظور گردید. پلیت‌های میکرودايلوشن در 30°C (برای قارچ‌های رشته‌ای) و 37°C (برای مخمرها) گرماگذاری شدند و نتایج به صورت چشمی بعد از ۴۸ ساعت (برای تمام قارچ‌ها) و ۵ روز (برای میکروسپوروم جیستوم) بررسی گردید (۱۲).

یافته‌ها

MIC عصاره آلکالوئیدی Peganum Harmala و مایکونازول در جدول نشان داده شده است.

جدول: حداقل غلظت مهارکنندگی رشد عصاره اسپند و مایکونازول بر روی قارچ‌های مورد آزمایش

گونه قارچی	حداقل غلظت مهارکنندگی رشد (mg/ml)	عصاره اسپند	مایکونازول
آسپرژیلوس نیجر (PTCC: ۵۰۱۱)	۳/۲ ± ۱/۳	۰/۰۰۲ ± ۰	
میکروسپوروم جیستوم (PTCC: ۵۰۷۰)	۱/۶ ± ۰/۷۵	۰/۰۰۸ ± ۰/۰۱۱	
کاندیدا آلیکنس (PTCC: ۵۰۲۷)	۱/۶ ± ۰	۰/۰۰۱ ± ۰/۰۰۲۴۵	
ساکارومیسس سرویزیه (PTCC: ۵۱۷۷)	۱ ± ۰/۶	۰/۰۰۱ ± ۰/۰۰۲۹	

MIC به صورت چشمی تعیین شد که میانگینی از ۳ مرتبه آزمایش برای هر گونه قارچی می‌باشد.

بحث

ظهور گونه‌های مختلف قارچی مقاوم به ترکیبات ضد قارچی از جمله کاندیدا، درماتوفیت و کریپتوکوکوس نئوفورمنس، دانشمندان را به گسترش روش‌های درمانی جدید با کمترین اثر سمی برای انسان

Peganum Harmala یک گیاه گلدار است که به‌طور وحشی رشد کرده و متعلق به خانواده Zygophyllaceae می‌باشد. این گیاه به فراوانی در آفریقای شرقی و شمالی یافت می‌شود (۳). از زمانهای قدیم، ادعا بر این بود که این گیاه، یک گیاه دارویی و پزشکی است و دانه‌های آن نیز دارای اثرات کاهش دما و خواص توهم‌زایی می‌باشد (۴، ۵). همچنین از این گیاه به‌طور سنتی در آفریقای شمالی و شرقی به‌عنوان یک قاعده‌آور و یک عامل سقط‌کننده استفاده می‌شود (۶). گزارشهای متعدد در مقالات مختلف، نشان‌دهنده فعالیت‌های دارویی وسیع Peganum Harmala از جمله مهار رشد MAO (Monoamine Oxidase) و فعالیت‌های ضد باکتریایی و ضد قارچی است (۷). از طرفی، مشخص شده است که این گیاه دارای توانایی سقط‌کنندگی بوده و در درمان درماتیت (۸)، کاهش دمای بدن (۹) و سرطان (۱۰) مؤثر می‌باشد. لذا این تحقیق با هدف بررسی تعیین اثرات ضد قارچی گیاه اسپند به‌منظور دستیابی به دارویی با اثرات ضد قارچی مناسب و عوارض جانبی کمتر صورت گرفت.

روش بررسی

در این مطالعه تجربی، ابتدا مواد گیاهی از شهر تبریز جمع‌آوری شد. سپس ۵g از دانه‌های خشک و پودر شده Peganum Harmala، ۴ مرتبه در ۵۰ml متانول 56°C حل و به مدت یک ساعت در آب خیسانده شد و از طریق آبگیری خشک گردید. سپس باقیمانده عصاره را بعد از حل شدن در ۵۰ml اسید کلریدریک ۱ نرمال، از صافی گذرانده و محلول صاف شده ۲ بار با ۲۰ml پترولیوم اتر، عصاره گیری شد. لایه اسیدی نیز با استفاده از سود ۱ نرمال قلیایی شده ۴ بار با ۵۰ml کلروفرم عصاره گیری شد. در ادامه، لایه کلروفرم ترکیب شده به وسیله آبگیری خشک گردید، و باقیمانده در ۲۵ml متانول حل شد. سپس محلول عصاره آلکالوئیدی بعد از عبور از صافی ۴۵µm، در یخچال 4°C نگهداری شد (۱۱). در این مطالعه از سوش‌های استاندارد قارچی آسپرژیلوس نیجر (PTCC: 5011)، میکروسپوروم جیستوم (PTCC: 5070)، کاندیدا آلیکنس (PTCC: 5027) و ساکارومیسس سرویزیه (PTCC: 5177) استفاده گردید. سوسپانسیون قارچ‌های رشته‌ای (آسپرژیلوس نیجر و میکروسپوروم جیستوم) از کشت‌های ۷ روزه رشد کرده بر روی محیط سابورو دکستروز آگار (SDA) در دمای 30°C ، تهیه شدند. کدورت سوسپانسیون قارچی با دستگاه اسپکتروفوتومتر در

در یک مطالعه دیگر، ذاکر و همکارانش اثرات ضد توموری و ضد تکثیر مشتقات گیاه *Peganum Harmala* را روی سلول‌های سرطانی نشان دادند. در این مطالعه، دوز مناسب برای فعالیت ضد توموری ۲ ترکیب مشتق شده از *Peganum Harmala* به نام‌های *Harmine* و *Harmaline* به ترتیب ۱/۶-۰/۴ و ۱۰۰-۶۰ $\mu\text{g/ml}$ به دست آمد (۲۴). در پژوهش حاضر اثرات مهارى عصاره آلکالوئیدی *Peganum Harmala* بر ضد چهار گونه قارچی شامل *آسپرژیلوس نیجر*، *میکروسپوروم جیپسئوم*، *کاندیدا آلیکنس* و *ساکارومیسس سرویزیه* با استفاده از روش میکرودايلوشن مورد بررسی قرار گرفت که در نهایت نتایج با یکدیگر و با مایکونازول مقایسه شد. نتایج این مطالعه نشان داد محدوده فعالیت ضد قارچی عصاره آلکالوئیدی *Peganum Harmala* بر ضد قارچ‌ها وسیع نمی‌باشد، که این موضوع به دست آوردن یک دوز واحد برای مهار رشد قارچ‌ها را آسان می‌کند. در این بررسی، مقایسه بین نتایج عصاره آلکالوئیدی و مایکونازول، اختلافات زیادی را نشان داد که در ابتدا به نظر می‌رسید این عصاره برای درمان عفونت‌های قارچی مؤثر نبوده و نمی‌توان این ترکیب را جایگزین مایکونازول یا هر داروی ضد قارچی دیگر نمود؛ ولی در نتیجه مشاهده گردید که عصاره آلکالوئیدی *Peganum Harmala* بر ضد سوش‌های قارچی مورد بررسی، مؤثر بوده است و این امیدواری ایجاد شد که بتوان یک ترکیب ضد قارچی مؤثر با حداقل اثرات جانبی از *Peganum Harmala* به دست آورد. لذا مطالعات *In Vivo* نیز برای ارزیابی اثرات فارماکوکینتیک این عصاره بر روی بدن میزبان مورد نیاز است. در بین قارچ‌های مورد آزمایش مشاهده گردید که مخمرها (ساکارومیسس سرویزیه) در مقایسه با شبه مخمرها (کاندیدا آلیکنس)، در ماتوفیت‌ها (میکروسپوروم جیپسئوم) و ساپروفیت‌ها (آسپرژیلوس نیجر) نسبت به عصاره اسپند حساسیت بیشتری نشان داده‌اند و در این بین ساپروفیت‌ها نسبت به عصاره اسپند مقاومتر از بقیه قارچ‌ها بوده‌اند.

نتیجه گیری

نتایج این مطالعه نشان داد عصاره آلکالوئیدی *Peganum Harmala*، دارای فعالیت ضد قارچی است، لذا با توجه به این موضوع می‌توان امید داشت که در آینده بتوان دست کم از این عصاره در درمان بیماری‌های منسوب به قارچ‌های مورد آزمایش، استفاده نمود.

در مبارزه با قارچ‌ها وادار کرده است (۱۳). همچنین طبابت بر پایه گیاهان دارویی در کشورهای در حال توسعه، روش مهمی در درمان عفونت‌های متداول از جمله بیماری‌های قارچی است (۱۴). از این رو در صورت امکان می‌توان از عصاره‌های گیاهی به‌عنوان یک منبع آلترناتیو ارزان، مقرون به صرفه در درمان نیز استفاده نمود (۱۵). عصاره دانه‌های *Peganum Harmala* حاوی آلکالوئیدها، فلاونوئیدها و آنتروکینون‌ها می‌باشد (۱۶، ۱۷). آلکالوئیدها از زمانهای قدیم یکی از رده‌های بسیار مهم محصولات طبیعی برای تهیه داروها بوده‌اند. از آلکالوئیدهای عصاره دانه *Peganum Harmala* در کنترل تجربی احشام دچار عفونت استفاده می‌کنند (۱۱، ۱۸). از طرف دیگر ثابت شده است که آلکالوئیدها دارای اثرات ضد میکروبی نیز می‌باشند. فعالیت ضد میکروبی و درمانی *Peganum Harmala* در مطالعات مختلفی نشان داده شده است. *Saadabi* و همکارانش در یک مطالعه، فعالیت ضد قارچی بعضی از گیاهان عربستان از جمله *Peganum Harmala* را بر ضد قارچ‌های *آسپرژیلوس فلاووس*، *آسپرژیلوس فومیگاتوس*، *آسپرژیلوس نیجر* و *کاندیدا آلیکنس* نشان دادند. در این بررسی، ۳ نوع عصاره (آبی، کلروفومی و متانولی) مورد استفاده قرار گرفت که عصاره متانولی مؤثرتر از سایر عصاره‌ها از جمله عصاره آبی بود (۱۹). شهیدی بونجار نیز با بررسی خواص ضد میکروبی گیاهان دارویی ایران از جمله *Peganum Harmala* بر ضد میکروکوکوس لوتنوس، سراسیا مارسنس، کلبسیلا پنومونیه و بردتلا برونشی سپتیکا به این نتیجه دست یافت که این گیاه تنها تأثیر ناچیزی بر روی باکتری میکروسپوروم لوتنوس ($\text{MIC}=15\text{mg/ml}$) دارد و بر روی دیگر باکتری‌ها بی‌اثر می‌باشد (۲۰). در مطالعه دیگری *Arshad* و همکارانش، اثرات عصاره دانه‌های *Peganum Harmala* را بر ضد عفونت ناشی از *E. coli* در مرغ خانگی نشان دادند، اما ادامه درمان با این عصاره منجر به ایجاد عوارض جانبی در مرغان خانگی تحت درمان شد (۲۱). همچنین یوسفی و همکارانش با بررسی فعالیت ضد لیشمانیائی عصاره *Peganum Harmala* بر ضد لیشمانیا ماژور دریافتند که این عصاره قادر به مهار رشد داخل سلولی و خارج سلولی انگل‌های لیشمانیا ($\text{IC}_{50}=40\text{ }\mu\text{g/ml}$) می‌باشد (۲۲). *Muhi-eldeen* و همکارانش نیز اثرات سمی عصاره *Peganum Harmala* عراقی را در موش‌ها بررسی نمودند. در این تحقیق، تمامی موش‌های مورد آزمایش با تزریق دوز 550 mg/kg به صورت داخل عضلانی، دچار مرگ شدند (۲۳).

References:

1. Emami S, Foroumadi A, Falahati M, Lotfali E, Rajabalian S, Ebrahimi SA, Farahyar S, Shafiee A. 2-Hydroxyphenacyl Azoles and Related Azolium Derivatives as Antifungal Agents. *Bioorganic & Medicinal Chemistry Letters* 2008;18:141-146.
2. Awadh Ali NA, Ju Lich WD, Kusnick C, Lindequist U. Screening of Yemeni Medicinal Plants for Antibacterial and Cytotoxic Activities. *Journal of Ethnopharmacology* 2001;74:173-179.
3. Zargari A. *Medicinal Plants*. Tehran University Press; 1989. p. 637-639. (V1)
4. Lamchouri F, Settaf A, Cherrah Y. Antitumour Principles from *Peganum Harmala* Seeds. *Therapie* 1999;54:753-758.
5. Kuhn MA, Winston D. *Herbal Therapy and Supplements, a Scientific and Traditional Approach*. New York: Lippincott; 2000. p. 347-350.
6. Fleming JB. Beta-Carbolines as Potentiating Agents. Available From: <http://diseyes.Lycaeum.Org/dmt/alche.txt>. Accessed 2000; 1-3.
7. Abdel-Fattah AFM, Matsumoto K, Murakami Y. Central Serotonin Level-Dependent Changes in Body Temperature Following Administration of Tryptophan to Pargyline and Harmaline-Pretreated Rats. *Gen Pharmacol* 1997;28:405-409.
8. Saad EL, Rifaie M. *Peganum Harmala*: Its Use in Certain Dermatoses. *Int J Dermatol* 1980;19:221-222.
9. Abdel-Fattah AFM, Matsumoto K, Gammaz HAK, Watanabe H. Hypothermic Effect of Harmala Alkaloid in Rats: Involvement of Serotonergic Mechanism. *Pharmacol Biochem Behav* 1995;52:421-426.
10. Adams SM. The Antineoplastic effects of *Prunus armeniaca* and *Peganum Harmala*. *Diss Abstr Int (Sci)* 1983;44:1052-1055.
11. Fan B, Liang J, Men J, Gao F, Li G, Zhao S, et al. Effect of Total Alkaloid of *Peganum Harmala* L. in the Treatment of Experimental Haemosporidian Infections in Cattle. *Trop Anim. Health Prod* 1997;29(Suppl 4):7-83.
12. Evans EGV, Richardson MD. *Medical Mycology a Practical Approach*. England: Oxford; 1989. p. 235-259.
13. Patterson TF, Revankar SG, Kirkpatrick WR, Dib O, Fothergill AW, Redding SW, et al. Simple Method for Detecting Fluconazole-Resistant Yeasts with Chromogenic Agar. *J Clin Microbiol* 1996;34:1794-1797.
14. Falahati M, Omidi Tabrizi N, Jahanian F. Antidermatophyte Activity of *Eucalyptus Camadulensis* in Comparison with Griseofulvin. *Iranian J Pharmacology & Therapeutics* 2005;4:80-83.
15. Mehmood Z, Ahmad S, Mohammad F. Antifungal Activity of Some Essential Oils and Their Major Constituents. *Indian J Natural Prod* 13:10-13.
16. Sharaf M, el-Ansari MA, Matlin SA, Saleh NA. Four Flavonoid Glycosides from *Peganum Harmala*. *Phytochemistry* 1997;44:533-536.
17. Prashanth D, John S. Antibacterial Activity of *Peganum Harmala*. *Fitoterapia* 1999;70:438-439.
18. Hu T, Fan B, Liang J, Zhao S, Dang P, Gao F, et al. Observations on the Treatment of Natural Haemosporidia Infections by Total Alkaloid of *Peganum Harmala* L. In Cattle *Trop Anim Health Prod* 1997;29(Suppl 4):72-76.
19. Saadabi AMA. Antifungal Activity of Some Saudi Plants Used in Traditional Medicine. *Asian J Plants Sci* 2005;5:907-909.
20. Shahibi Bonjar GH. Evaluation Antibacterial Properties of Iranian Medicinal-Plants Against *Micrococcus Luteus*, *Serratia Marcescens*, *Klebsiella Pneumoniae* and *Bordetella Bronchoeptica*. *J Plants Sci* 2004;3:82-86.
21. Arshad N, Neubauer C, Hasnain S, Hess M. *Peganum Harmala* Can Minimize *Escherichia Coli* Infection in Poultry, but Long-Term Feeding May Induce Side Effects. *Poultry Sci* 2008;87:240-249.
22. Yousefi R, Ghaffarifar F, Dalimi Asl A. The Effect of *Alkanna Tincturia* and *Peganum Harmala* Extracts on *Leishmania Major* (MRHO/IR/75/ER) in Vitro. *Iranian J Parasitol* 2009;4:40-47.
23. Muhi-eldeen Z, Al-Shamma KJ, Al-Hussainy TM, Al-Kaissi EN, Al-Daraji AM, Ibrahim H. Acute Toxicological Studies on the Extract of Iraqi *Peganum Harmala* in Rats. *Euro J Scientific Res* 2008;22:494-500.
24. Zaker F, Oody A, Arjmand A. A Study on the Antitumoral and Differentiation Effects of *Peganum Harmala* Derivatives in Combination with ATRA on Leukaemic Cells. *Arch Pharm Res* 2007;30:844-849.

